

TUL:n joukkue lähdössä Moskovaan. Kuvassa vasemmalta Erkki Päivärinta, Pekka Suominen, Aarno Suomi, (johtaja), Matti Hämäläinen, Paavo Kärki, Jaakko Honkanen, ja Aimo Mäkinen.

KUN PYSÄYTIN MOSKOVAN JUNAN

Oli kaunis kesäkuun aamu v.1972 Helsingin asemalla kun TUL:n yleisurheilujoukkue starttasi Moskovaan Snameskin veljesten muistokisoihin. Matka sujui loistavasti ja saavuimme Viipuriin. Junailija ilmoitti, että on 40 minuutin pysähdys. Päätimme lähteä porukalla katsastamaan lähitienoon kaupunkia. Suuntasimme askelemme Monrepoon puistoa kohti kelloa koko ajan tarkkaillen. Mäntysen hirviveistoksen kohdalla käännyimme takaisin. Olimme olleet reissulla puoli tuntia kun saavuimme asemalle. Kauhuksemme huomasimme että juna oli jo liikkeellä. Kiireesti juosten raput ylös asemalaiturille, mutta junan viimeinen vaunu oli juuri poistumassa laiturialueelta. Huidoinne kovasti junan suuntaan ja

mikä yllätys: Juna pysähtyi ja peruutti takaisin laiturille.

Junailijatäti tuli luoksemme ja saimme kuulla kunniamme, eikä siinä auttanut kellon näyttäminen eikä muutkaan selitykset. Saimme varoitukset jo paluumatkaakin varten.

Viikon päästä paluumatkalla ennen Viipuria ilmestyi luoksemme sama täti-ihminen sormi pystyssä lukemaan meille lakia, ettei poistuttaisi asema-alueelta pysähdysten ajaksi. Tarjosi sitten saikat ja keksit.

Tapauksesta jäi vain hyvät muistot ja kisamatka oli onnistunut hyvin.